

Afgiften vil øge omkostningen ved anvendelse af vækstfremmere med typisk 4 kr. pr. svin ved opfødning af smågris til slagtesvin.

Landmændene vil derfor forventelig ikke længere systematisk anvende vækstfremmere til slagtesvineproduktionen, men eventuelt sporadisk og i visse perioder når særlige forhold hersker. Selv om slagtesvineproducenterne ikke længere i almindelighed vil anvende vækstfremmere, og dermed ikke vil skulle betale afgift, vil slagtesvineproducenterne dog få reduceret deres dækningsbidrag med ca. 1,5 kr./slagtesvin svarende til ca. 25 mill. kr. på årsbasis.

For smågriseproducenterne anvendes tilsvarende typisk 2 - 2,5 g pr. smågris, indtil smågrisene har nået en vægt på ca. 30 kg. Bruttogevinsten før fradrag af udgifterne til vækstfremmere udgør med stor variation omkring 10 kr./smågris, mens meromkostningen til foder med vækstfremmere er ca. 1,5 kr. Med afgift vil omkostningerne ved brug af vækstfremmere stige med ca. 2,5 kr./smågris, men en vis del af smågriseproducenterne med høj staldhygiejne mv. vil undlade brugen af vækstfremmere. Afgiftsbelastningen efter mængdetilpasning vil udgøre godt 30 mill. kr. For producenter af oksekød, fjerkræ og æg skønnes afgiften at belaste med godt 10 mill. kr.

Samlet skønnes landbrugserhvervet isoleret at blive belastet med ca. 75 mill. kr., heraf udgør afgiften ca. 45 mill. kr. på årsbasis.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke have væsentlige miljømæssige konsekvenser. Lovforslaget vil derimod have en væsentlig effekt ved at påvirke den animalske produktionsmetode i landbruget, således at det økonomiske incitament til at producere under hensyn til dyrevelfærd, hygiejne og pladsforhold øges. Det kan imidlertid ikke afvises, at en nedsættelse af anvendelsen af vækstfremmere kan medføre et stigende forbrug af receptordineret antibiotika. Således viser erfaringer fra Sverige, at det totale forbud i 1986 mod enhver anvendelse af vækstfremmere som tilsætningsstoffer til foder medførte en stigning i anvendelsen af receptordineret antibiotika.

Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter for Told- og Skat på i alt 0,5 mill. kr. i 1998. Udgifterne vedrører dels edb-tilretning og dels information.

De årlige driftsudgifter udgør 0,1 mill. kr., hvortil kommer 3-4 årsværk til administration og kontrol.

EU-retlige aspekter

Pålæggelse af interne afgifter rejser spørgsmål vedrørende EF-Traktatens artikel 95.

Der findes for øjeblikket efter det oplyste ingen dansk produktion af de af § 1 omfattede stoffer. Det følger af den danske bilregistreringsafgiftssag, sag 47/88, Kommissionen mod Danmark, Saml. 1990 I s. 4509, at artikel 95, stk. 1, ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor der ikke findes en indenlandsk produktion.

Da § 1 efter det oplyste omfatter samtlige de efter direktiv 70/524/EØF inden for Fællesskabet godkendte tilsætningsstoffer til foderstoffer, inden for grupperne benævnt hhv. antibiotika og vækstfremmende stoffer, findes der ikke andre vækstfremmere, som i forhold til de af § 1 omfattede, kan betegnes som konkurrerende eller lignende. Artikel 95, stk. 2, finder derfor heller ikke anvendelse på forslaget.

Forslaget rejser desuden spørgsmål i relation til Rådets direktiv 83/189 af 28. april 1983 med senere ændringer (informationsproceduredirektivet). Omfattet af dette direktiv er blandt andet efter direktivets artikel 1, stk. 9, 3. »tekniske specifikationer eller andre krav, til hvilke der er knyttet skattemæssige eller finansielle foranstaltninger, som påvirker forbruget af produkterne ved at tilskynde til overholdelse af disse tekniske specifikationer eller andre krav.«. Forslaget kan ikke antages at være omfattet af notifikationspligten efter informationsproceduredirektivet.

På denne baggrund vurderer Skatteministeriet, at lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Paragraffen omhandler det afgiftspligtige område og afgiftssatserne.

Godkendelsen af tilsætningsstoffer til foderstoffer er harmoniseret i Fællesskabet, jf. Rådets direktiv 70/524/EØF med senere ændringer. Direktivet er implementeret ved bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til foderstoffer, jf. bekendtgørelse nr. 863 af 20. november 1997. Af bekendtgørelsen fremgår, hvilke stoffer der er tilladt som tilsætningsstoffer til foderstoffer, og det største indhold af stofferne, som er tilladt i fuldfoederet til forskellige dyrearter.

Tilsætningsstofferne til foder er opdelt i grupper efter anvendelse og de består af bl.a. antibiotika, coccidiostatica og vækstfremmende stoffer. § 1, stk. 1, omfatter samtlige tilsætningsstoffer, der er godkendt som antibiotika og vækstfremmende stoffer i henhold til bilag 1, gruppe A og J i ovennævnte bekendtgørelse.